

ВЪЛКАНА.

Твърдѣ мя обезпокоява този Саулъ, съ обща-
ніята си, които не държи. Наистина Давидъ не былъ
много добъръ та отведнаждъ го не уби, за да ся
избави отъ свирѣпытъ досажденія на този чловѣкъ.

УЧИТЕЛКА.

Но този чловѣкъ бѣше неговъ царъ, този чло-
вѣкъ бѣше неговъ тѣстъ; защото Саулъ бѣше лошъ,
трѣбваше ли и Давидъ сѣщо да стане лошъ? Що ще-
не да постане свѣтътъ, чеда мои, ако секой си мы-
слеше че има право да си отмѣстява? Ако не бы некой
прибѣгналъ до божіето правосѣдіе, трѣбва да врѣчи
тази грижъ на чловѣческото правосѣдіе.

МИЛКА.

Но при всичко туй, съ сичкото си търпеніе,
Давидъ бѣше твърдѣ злополученъ, защото ся нахож-
даше на секъ минутъ въ опасностъ за да изгуби
живота си. Той бѣше одѣлженъ да живѣе по горѣтъ
да ся лишава отъ най-потрѣбнитъ нѣща, и туй въ
врѣмето когато бѣше истиненъ царъ.

УЧИТЕЛКА.

Быхте ли обичали по-добъръ да бѣдете на Сау-
лово мѣсто, нежели на Давидово?

МИЛКА.

Не, драга пріятелко, не быхъ щела да бѣдѣ на
Саулово мѣсто; азъ мислѣхъ че той бѣше повече зло-
полученъ нежели Давидъ.